

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 13Csp/32/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3722201767
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Gabriela Sopková, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2022:3722201767.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Považskej Bystrici, sudkyňou JUDr. Ing. Gabrielou Sopkovou PhD., v spore žalobcov 1/ O. W., narodeného XX.XX.XXXX a 2/ Q. W., narodenej XX.XX.XXXX, obaja bytom K.E. XXX, proti žalovanému XXX.K., Q..A., so sídlom K., V. G. X, IČO: XX XXX XXX, právne zastúpenému SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., advokátskou kanceláriou so sídlom Bratislava, Štefánikova 8, IČO: 36 853 186, o určenie zmluvy ako bezúročnej a bez poplatkov, takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a.

II. Žalovaný m á voči žalobcom 1/ a 2/ n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktorú náhradu trov konania sú žalovaní 1/ a 2/ povinní zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne do 3 dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, ktoré po právoplatnosti tohto rozsudku vydá vyšší súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobcovia sa podanou žalobou domáhali určenia, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX (správne má byť č. XXXXXXXXXXXX pozn. súdu) zo dňa XX.XX.XXXX uzavretá medzi účastníkmi konania je bezúročná a bez poplatkov a náhrady trov konania. Uviedli, že medzi účastníkmi bola dňa XX.XX.XXXX uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej im bol poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 30 000 eur s celkovou čiastkou na úhradu vo výške 51 323,67 eur a to v 96-tich mesačných splátkach vo výške 543,63 eur. Poukazovali na ustanovenie § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v spojení s § 11 ods. 2 tohto zákona. Podľa ich názoru žalovaný v skutočnosti zastieral posudzovanie schopnosti žalobcov splácať úver poskytnutím refinancovania už existujúceho úverového zaťaženia žalobcov v A., Q..A. v sume 19 046,47 eur a inej leasingovej spoločnosti vo výške 8 018,32 eur, s tvrdením, že novým úverom jednou výhodnejšou splátkou zníži pôvodné úverové zaťaženie žalobcov a navyiac im poskytne aj ďalší úver. Toto však vykonal bez skúmania bonity žalobcov v súlade so zákonom a nemal záujem správne odhadnúť schopnosť spotrebiteľa splácať z pohľadu návratnosti úveru. To v konečnom dôsledku spôsobilo, že ku dňu XX.XX.XXXX sa žalobcovia dostali do omeškania so splácaním úveru, pričom pohľadávka žalovaného vyplývajúca zo zmluvy o úvere je viac ako tri mesiace po lehote splatnosti vo výške 1 995,53 eur. Mali za to, že v danom prípade žalovaný poskytol úver bez hodnotenia údajov na stanovenie bonity žalobcov a bez preskúmania poskytovaného úveru vo všetkých jeho súvislostiach. Žalovaný si nesplnil svoju povinnosť veriteľa, ktorú mu ukladá zákon, že s odbornou starostlivosťou vyhodnotí schopnosť klientov splácať úver podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch a vôbec sa nezaoberal určením skóre, teda výpočtom disponibilného príjmu žalobcov na splácanie úveru a vyhodnotením informácií získaných z interných a externých databáz v súvislosti s poskytovaním predmetného úveru. K žalobe pripojili nasledovné listinné dôkazy: Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, Upozornenie - výzvu na splatenie dlžnej časti úveru.

2. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe uviedol, že dňa XX.XX.XXXX spísali žalobcovia v prítomnosti zamestnanca žalovaného žiadosť o poskytnutie úveru, v ktorej žiadali pôvodne od žalovaného úver 2 000 eur s dobou splácania 8 rokov. V tejto žiadosti okrem iného uviedli v čl. 1.2 a 1.3 informácie o ich príjmoch a výdavkoch. Z uvedeného vyplýva, že žalobcovia nesporne deklarovali žalovanému v predmetnej žiadosti, ktorú obaja podpísali, že nemajú žiadne záväzky, ani výdavky. Žalovaný následne s odbornou starostlivosťou v súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch pristúpil nielen k vizuálnej kontrole, overoval predloženú dokumentáciu, ale pred uzatvorením zmluvy osobitne skúmal tzv. bonitu žalobcov. Majetková situácia umožňovala načerpať úver až do výšky 30 000 eur, čo žalobcovia využili. Po dôkladnom preskúmaní a akceptácii žiadosti, uzatvorili žalobcovia so žalovaným dňa XX.XX.XXXX zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Zmluvný vzťah sporových strán stále trvá, pričom žalovaný evidoval na úvere omeškanie dvoch mesačných splátok, v dôsledku čoho zasielal žalobcom predmetnú upomienku. Počas trvania zmluvného vzťahu žalobcovia nerozporovali žiadnu náležitosť zmluvy o úvere a ani iné dohodnuté podmienky. Nevyužili ani možnosť odstúpiť od zmluvy o úvere, nepodali reklamáciu alebo sťažnosť na príslušný orgán dohľadu. Žalobcovia zároveň zamlčali, že dňa XX.XX.XXXX došlo k modifikácii zmluvy prostredníctvom písomného dodatku, ktorým došlo k zníženiu pôvodnej výšky mesačnej splátky na sumu 498,63 eur, a to z dôvodu zrušenia poistenia schopnosti splácať úver. Žalovaný vyhovel žiadostiam žalobcov a poistenie úveru im v roku XXXX zrušil. Zodpovednosť za riadne splácanie úveru však nemožno prenášať na protistranu - veriteľa. Podaná žaloba sa žalovanému javí ako špekulatívna a šikanózna. Žalobcovia nepreukázali, že by iniciovali akékoľvek mimosúdne rokovania so žalovaným. Žalovaný žiadal, aby súd vykonal dokazovanie aj výsluchom žalobcov. Žalovaným poskytnutý úver bol v zmysle čl. 2.2 zmluvy na splatenie iných záväzkov, ktoré mali nesporne u iných veriteľov (A., Q..A.. a iná leasingová spoločnosť). V identifikovanej časti zmluvy sú bližšie špecifikované záväzky, ktoré boli splatené. Vzhľadom na uvedené sa úver poskytnutý žalobcom považuje za refinančný. Žalovaný riadne overoval bonitu žalobcov pred uzatvorením zmluvy o úvere a to tak, že deklarovaný príjem žalobcov banka overila z externého nezávislého zdroja (Sociálna poisťovňa) a akceptovala v súlade so žiadosťou o úver čistý príjem žalobcu 1/ vo výške X XXX eur a žalobkyne 2/ vo výške XXX eur, t. j. čistý príjem spolu X XXX eur. V rámci posudzovania mala banka k dispozícii kompletne informácie o úverových záväzkoch žalobcov aj zo Spoločného registra bankových informácií (SRBI). Žalobcovia si udávali rodinný stav ženatý/vydatá, čo spravidla znamená, že na životných nákladoch sa podieľajú spoločne. Finančná analýza platná v tom čase bola vyhovujúca pre poskytnutie úveru vo výške 30 000 eur na 8 rokov s mesačnou splátkou 498.63 eur (bez poistenia úveru). Žalovaný k svojmu vyjadreniu pripojil nasledovné listinné dôkazy: Žiadosť o zmenu úveru, Zrušenie poistenia úveru, Dodatok k zmluve o úvere, Splátkový kalendár, kópie občianskych preukazov žalobcov, Dáta dopytu na Sociálnu poisťovňu a register klientských informácií, Žiadosť o spotrebiteľský úver, Spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu, Dohodu o zrážkach zo mzdy, Doručenky, Súhrnné informácie o poskytnutom úvere, Predčasné ukončenie zmluvy, Žiadosť o predčasné splatenie A., Q..A.. s aktuálnym stavom úverov a Plnomocenstvo.

3. Súd vykonal dokazovanie oboznámením, resp. prečítaním listinných dôkazov predložených žalobcami, žalovanými a zistil nasledovný skutkový stav veci:

4. Žiadosťou o spotrebiteľský úver zo dňa XX.XX.XXXX žalobcovia požiadali žalovaného o poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 2 000 eur na dobu 8 rokov. Žalobcovia rovnako v bode 1.2 a 1.3 Žiadosti uviedli informácie o ich rodinnom stave, dosiahnutom vzdelaní, zamestnaní a zamestnávateľovi, výške mesačného príjmu a svojich ďalších záväzkoch.

5. Z dát dopytu na Sociálnu poisťovňu zo dňa XX.XX.XXXX je zrejmé, že žalovaný žiadal od Sociálnej poisťovne informácie ohľadom zamestnania žalobcov za účelom posúdenia ich bonity a to najmä otázky, či sú zamestnaní, ako dlho sú zamestnaní, výšku ich vymeriavacieho základu, či sú poberateľmi dôchodku atď.

6. Z dát dopytu na register klientských informácií zo dňa XX.XX.XXXX vyplýva, že žalovaný vykonal dopyt v CRBI, kde skúmal ich CB skóre, kontrakty a ich splátkové/nesplátkové detaily a karty.

7. Z predčasného ukončenia Zmluvy so spoločnosťou Z. Y. A. zo dňa XX.XX.XXXX je zrejmé, že konečný zostatok Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXX žalobcu 1/ je k predčasnému ukončeniu zmluvy vo výške 8 018,32 eur.

8. Zo žiadosti o predčasné splatenie pohľadávky banky alebo jej časti A., Q..A.. je zrejmé, že výška pohľadávky banky ku dňu predčasného splatenia predmetnej pohľadávky XX.XX.XXXX z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX je vo výške 18 718,47 eur.

9. Dňa XX.XX.XXXX uzatvoril žalovaný ako veriteľ a žalobcovia ako dlžníci Zmluvu o spotrebiteľskom úvere Lepšia splátka č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovaný žalobcom úver na refinancovanie vo výške 30 000 eur, ktorý sa žalobcovia zaviazali uhradiť v 96-tich mesačných splátkach vo výške 534,63 eur (splátka vo výške 498,63 eur + poistenie 36 eur) pri úrokovej sadzbe 12,50 % ročne a RPMN vo výške 15,60 %. Termín konečnej splatnosti úveru bol v zmluve stanovený na XX.XX.XXXX a celková čiastka, ktorú sa žalobcovia zaviazali zaplatiť, bola vo výške 51 323,67 eur. V čl. 2.3 Zmluvy sú uvedené záväzky, ktoré budú predmetný úverom splatené a to záväzok A., Q..A.. vo výške 19 046,67 eur a spotrebný úver inej leasingovej spoločnosti vo výške 8 018,32 eur.

10. Žiadosťou zo dňa XX.XX.XXXX a XX.XX.XXXX žiadali žalobcovia o zrušenie poistenia schopnosti splácať úver a následne dňa XX.XX.XXXX uzatvorili strany sporu Dodatok k zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorým zanikla povinnosť žalobcom platiť poistné za poistenie schopnosti splácať úver a výška mesačnej úhrady sa zmenila na sumu 498,63 eur. Na základe uvedeného bol vytvorený aj nový splátkový kalendár ku zmluve č. XXXXXXXXXXXX ku dňu XX.XX.XXXX.

11. Výzvou zo dňa XX.XX.XXXX vyzval žalovaný žalobcov na zaplatenie sumy 1 995,53 eur, nakoľko ku tomuto dňu bola pohľadávka banky zo zmluvy o úvere viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti.

12. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa § 502 ods. 1 ObZ, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy.

14. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

15. Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

16. Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

19. Podľa § 54 ods. 1 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

20. Podľa § 1 ods. 2 veta prvá zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie

peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

21. Podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

22. Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

24. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), veriteľ je pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

25. Podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

26. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

27. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

28. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

29. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že v predmetnej právnej veci dňa XX.XX.XXXX uzavrel žalovaný ako veriteľ a žalobcovia ako dlžníci Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorou vznikol medzi zmluvnými stranami právny vzťah zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej podľa ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka v spojení s § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov. Zmluvou sa žalovaný v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti zaviazal poskytnúť žalobcom ako fyzickým osobám - nepodnikateľom peňažné prostriedky a žalobcovia sa tieto zaviazali splácať v pravidelných mesačných splátkach. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. V prejednávanej veci ide jednoznačne o spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú je potrebné aplikovať i ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

30. Žalobcovia v žalobe namietali, že žalovaný nekonal s odbornou starostlivosťou v zmysle § 7 ods. 1 v spojení s § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko bol pred uzatvorením zmluvy povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Účelom ustanovenia § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch je zabrániť v poskytovaní úverov spotrebiteľom ako slabšej zmluvnej strane, ktorých finančné možnosti neumožňujú splácanie úveru. Veriteľ, ktorý poskytuje spotrebiteľský úver je povinný vynaložiť aktívne úsilie, posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, a to na základe relevantných a aktuálnych informácií získaných jednak od spotrebiteľa a jednak získaných vlastnou činnosťou, napr.

z bankového registra. Toto ustanovenie by malo zabezpečiť záujem veriteľov správne odhadnúť schopnosť spotrebiteľa splácať a správať sa tak obozretne jednak z pohľadu návratnosti úveru a jednak z pohľadu dôsledkov nezodpovedného požičiavania na strane spotrebiteľov (účelom citovaného ustanovenia je tak ochrániť spotrebiteľa ako slabšieho účastníka zmluvy a vyrovnať tak faktickú nerovnováhu vznikajúcu v právnom vzťahu medzi spotrebiteľom a dodávateľom).

31. Zákon o spotrebiteľských úveroch nedefinuje, čo treba rozumieť pod pojmom odborná starostlivosť. Tento pojem je však vymedzený v zákone č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, a to v § 2 písm. u/. Podľa tohto ustanovenia sa odbornou starostlivosťou rozumie úroveň osobitnej schopnosti a starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od predávajúceho pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, zodpovedajúca čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti. Pod pojem hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods.1 zákona o spotrebiteľských úveroch je v zmysle § 11 ods. 2 tohto zákona potrebné rozumieť, posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

32. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalovaný ako veriteľ pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere so žalobcami posudzoval schopnosť žalobcov splácať úver na podklade nimi vyplnenej žiadosti o poskytnutie úveru, kde uviedli svoje peňažné príjmy, informácie o zamestnávateľovi, vzdelanie, pomery bývania (či bývajú vo vlastnom) ako aj rodinný stav (či sú vydatí, počet vyživovacích povinností, atď.). Žalovaný následne vykonal lustráciu v registri Sociálnej poisťovne za účelom potvrdenia deklarovaných príjmov žalobcov, ktoré v konaní predložil. Rovnako žalovaný skúmal aj záväzky žalobcov, nakoľko išlo o účelový spotrebiteľský úver určený na refinancovanie záväzkov žalobcov a to v A., Q..A.. a v Z. Y. A. A. A..P..U.., ku ktorým taktiež predložil žalovaný dokumenty, ktoré mu poskytli žalobcovia (predčasné ukončenie zmluvy a výpis z úverového účtu). Žalovaný rovnako preveril dňa XX.XX.XXXX aj stav žalobcov v registri SRBI, o čom predložil listinné dôkazy. Žalovaný ako veriteľ mal teda pred uzatvorením zmluvy so žalobcami dostatok informácií na posúdenie schopnosti žalobcov splácať požadovaný úver.

33. Vzhľadom na vyššie uvedené súd dospel k záveru, že postup žalovaného pri poskytnutí úveru žalobcom nemožno vyhodnotiť ako postup priečiaci sa zákonu, resp. že by žalovaný postupoval s hrubou nedbanlivosťou, a preto medzi stranami sporu bola platne dojednaná Zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorú nemožno považovať v zmysle § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročnú a bez poplatkov. (pozri rozhodnutie KS TN sp. zn. 4Co/421/2017 zo dňa 16.05.2018 a sp. zn. 5CoCsp/19/2022 zo dňa 06.07.2022)

34. Súd ďalej v rámci limitov stanovených v spotrebiteľskom sporovom konaní podrobil obsah predmetnej zmluvy preskúmaniu z hľadiska jej súladu s normami spotrebiteľského práva, pričom dospel k záveru, že predmetná zmluva obsahuje všetky náležitosti vyžadované zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy, a preto súd žalobu žalobcov ako nedôvodnú zamietol.

35. Na záver súd dodáva, že súd nevyhovel návrhom žalovaného na vykonanie dokazovania výsluchom žalobcov a ani dopytom na A., Q..A.. a inú leasingovú spoločnosť za účelom zistenia, akým spôsobom boli tieto záväzky žalobcov splatené, nakoľko mal za to, že žalovaný predloženými listinnými dôkazmi dostatočne a jednoznačne preukázal, že pri skúmaní bonity žalobcov postupoval v súlade s ustanovením § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, a preto súd považoval vykonanie týchto dôkazov za nadbytočné.

36. Súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP a priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcom v rozsahu 100 %. O konkrétnej výške nároku na náhradu trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia rozsudku cestou Okresného súdu Považská Bystrica na Krajský súd v Trenčíne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v podanom odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, uvedenie spisovej značky, čo sa ním sleduje a podpis; § 127 ods. 1,2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, a) že neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. a) až h) CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Ak povinný neplní dobrovoľne to, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na výkon rozhodnutia podľa osobitného predpisu (Exekučný poriadok).